

PROP DE VOSALTRES

L'ensenyament de la religió a l'escola

Benvolguts diocesans:

Repassant els comentaris dominicals anteriors comprovo que tots els anys he escrit sobre aquest tema. En cada ocasió he intentat no repetir les dades o els arguments tot i que sempre he insistit en la importància d'inscriure's en esta matèria en l'escola que és, al mateix temps, d'oferta obligatòria per als centres i opció lliure per als alumnes. Malgrat les dificultats que alguns volen plantejar en els diferents nivells administratius o curriculars, el percentatge d'alumnes que es matricula és elevat i amb una valoració positiva en la seva apreciació. Agraeixo l'esforç i la tasca de tots aquells que procuren el prestigi dels continguts i de la metodologia d'aquesta matèria a l'escola.

Entenc que no es guardin els comentaris que he dit amb la finalitat de comparar-los o de buscar matisos que ajuden a l'adhesió o a la discrepància. Resumeixo molt breument l'orientació d'alguns d'ells. En un parlava del marc legislatiu espanyol i els acords normatius internacionals, subscrits pel nostre país; en un altre comentava la situació d'aquesta assignatura en les nacions d'Europa; en un altre més la responsabilitat primera i fonamental dels pares en l'educació dels seus fills i el recolzament de les institucions a un felix compliment de la finalitat educativa. Recordava també la postura de la pròpia Església en el tema educatiu amb abundància de documents en els quals fixa la importància de la formació integral dels alumnes; com a dada significativa podeu trobar, des del Concili Vaticà II fins avui, molts documents, declaracions i consells dels successius pontífexs, de bisbes i de diferents organismes eclesiàstics.

M'agradaria no repetir-me. Afegiré només unes qüestions prèvies.

El bisbe té el mateix interès en aquest assumpte que el de qualsevol cristià o altra persona vinculada al món educatiu. És un dret dels pares i dels propis alumnes que l'administració educativa està obligada a tutelar i a desenvolupar. Els responsables de les escoles haurien de facilitar i no entorpir una opció presa per un gran nombre de ciutadans. És insòlit que se creïn unes condicions d'enfrontament, de lluita o d'atac i no de col·laboració.

Quan s'utilitza l'argument de la llibertat per a tantes altres qüestions sembla contradictori no aplicar el mateix raser per a aquesta matèria. No s'imposa a ningú. A qui molesta la seva ubicació en el marc escolar? En altres moments s'argumenta amb la famosa paraula de «privilegi» per a qui l'ha triat o, el que és pitjor, per a l'Església. Es busca la desqualificació i, abundant en l'igualitarisme actual, impedir les opcions de l'educació integral, és

a dir, que totes les dimensions de l'ésser humà poden i han de ser educades.

Sembla que alguns estan interessats en eliminar del nostre horitzó vital una part fonamental de la cultura occidental. S'ha escrit o parlat molt sobre els components de la nostra societat, el pensament grec, el dret romà i la religió cristiana sense la interrelació de la qual no encertàiem a comprendre'ns. Per què prescindir d'un dels pilars de la nostra civilització? Els seus continguts es poden aprendre, es poden avaluar i complementar amb les d'altres matèries. Amplia l'aprenentatge i modula els sentiments positius cap als altres.

Una crida final: els catòlics pretenem la coherència de la fe i la vida. Inscriguem-nos, donem la importància que li cal a aquesta matèria escolar.

Amb la meva benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

Trobada dels animadors de comunitat amb el Bisbe

L'IREL va acollir el 22 de febrer una sessió de formació permanent d'animadors de comunitat, impartida per Mn. Xavier Navarro. La sessió va començar amb una pregària. El nostre bisbe Salvador, que va aprofitar la convocatòria per acompanyar-nos, ens va dirigir unes paraules d'agraïment per la implicació activa i responsable que portem a terme en les parròquies. És un signe clar —va dir— de la responsabilitat que

en aquests moments l'Església demana al laïcat, un laïcat format, capaç d'afrontar els nous reptes. Tots vam estar d'acord en el fet que cal anar configurant de manera cada cop més clara i específica «la figura de l'animador», una figura coneguda en algunes parròquies i no tant en altres. És per això que cal anar formant equips de treball amb els mossens per poder actuar de manera coordinada i eficient, responent a les noves necessitats de

la diòcesi. Malgrat que és una tasca lenta, donada la manca de referents anteriors, no dubtem que amb l'ajuda de l'Esperit podem desenvolupar-la de manera progressiva i eficient.

En la sessió, es va valorar el «Congrés de Laics» recentment celebrat a Madrid i del qual se'ns va facilitar el document final. La nostra diòcesi hi va participar activament. Entre els participants, quatre són «animadors de comunitat», un indicador del com-

promís clar per formar part activa en la vida de l'Església. Del congrés es va ressaltar l'ambient d'alegria i col·laboració viscut entre totes les diòcesis.

Vam acabar donant gràcies a Déu i agraint la visita, el suport i la confiança que el bisbe Salvador té dipositada en tots nosaltres.

Montse Sánchez
Coordinadora del Departament de Pastoral Aplicada de l'IREL

CERCA DE VOSOTROS

La enseñanza de la religión en la escuela

Queridos diocesanos:

Repasando los comentarios dominicales anteriores compruebo que todos los años he escrito sobre este tema. En cada ocasión he intentado no repetir los datos o argumentos aunque siempre he insistido en la importancia de inscribirse en esta materia en la escuela que es, al mismo tiempo, de oferta obligatoria para los centros y opción libre para los alumnos. A pesar de las dificultades que algunos se empeñan en plantear en los distintos niveles administrativos o curriculares, el porcentaje de alumnos que se matricula es elevado y con una valoración positiva en su apreciación. Agradezco el esfuerzo y la tarea de todos aquellos que procuran el prestigio de los contenidos y de la metodología de esta materia en la escuela.

Entiendo que no se guarden dichos comentarios con el fin de compararlos o buscar matices que ayuden a la adhesión o a la discrepancia. Resumo con mucha brevedad la orientación de algunos de ellos. En uno hablaba del marco legislativo español y los acuerdos normativos internacionales, suscritos por nuestro país; en otro comentaba la situación de la referida asignatura en las naciones de Europa; en otro más la responsabilidad primera y fundamental de los padres en la educación de sus hijos y el apoyo de las instituciones a un feliz cumplimiento de la finalidad educativa. Recordaba también la postura de la propia Iglesia en el tema educativo con abundancia de documentos en los que fija la importancia de la formación integral de los alumnos; como dato significativo podéis encontrar, desde el Concilio Vaticano II hasta hoy, un montón de documentos, declaraciones y consejos de los sucesivos pontífices, de obispos y de diferentes organismos eclesiales.

Me gustaría no repetir. Añadiré solamente unas cuestiones previas.

El obispo no tiene mayor interés en este asunto que el de cualquier cristiano u otra persona vinculada al mundo educativo. Es un derecho de los padres y de los propios alumnos que la administración educativa está obligada a tutelar y a desarrollar. Los responsables de las escuelas deberían facilitar y no entorpecer una opción tomada por un gran número de ciudadanos. Es insólito que se creen unas condiciones de enfrentamiento, de lucha o de ataque y no de colaboración.

Cuando se utiliza el argumento de la libertad para tantas otras cuestiones parece contradictorio no aplicar el mismo rasero para esta materia. No se impone a nadie. ¿A quién molesta su ubicación en el marco escolar? En otros momentos se argumenta con la famosa palabra de «privilegio» para quien la ha elegido o, lo que es peor, para la Iglesia. Se busca la descalificación y, abundando en el igualitarismo actual, impedir las opciones de la educación integral, es decir, que todas las dimensiones del ser humano pueden y deben ser educadas.

Parece que algunos están empeñados en eliminar de nuestro horizonte vital una parte fundamental de la cultura occidental. Se ha escrito o hablado mucho sobre los componentes de nuestra sociedad, el pensamiento griego, el derecho romano y la religión cristiana sin cuya interrelación no acertaríamos a comprendernos. ¿Por qué prescindir de uno de los pilares de nuestra civilización? Sus contenidos se pueden aprender, se pueden evaluar y complementar con los de otras materias. Amplía el aprendizaje y modula los sentimientos positivos hacia los otros.

Una llamada final: los católicos pretendemos la coherencia de la fe y la vida. Inscríbamonos, demos la importancia debida a esta materia escolar.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El pregó obre diumenge
els actes de la Setmana Santa

Estem en temps de Quaresma, és a dir, el temps litúrgic en el qual mitjançant l'oració, l'almoïna i el dejuni ens preparem per a la celebració de la Pasqua. Pel que fa a la Pietat Popular, a Lleida celebrem per Setmana Santa dues processons, el Diumenge de Rams i el Divendres Sant respectivament.

El primer acte rellevant és el pregó que tindrà lloc al Teatre de l'Escorxador, el proper diumenge 29 de març, i que serà llegit per Jordi Curcó, president de l'Associació Llerdenca de Pessebristes. El pregó serveix per convidar tothom als diferents actes de la Setmana Santa, entre els quals cal destacar la festivitat del Diumenge de Rams, el 5 d'abril. Aquest dia té tres actes importants, que són: la processó de les palmes, a Pardinyes; la benedicció dels rams a les diferents parròquies, en especial a la Catedral, a càrrec del bisbe Salvador; i la processó penitencial en honor a la Verge dels Dolors, amb la participació de centenars de persones que portaran i acompanyaran dotze passos de la vida de la Mare de Déu.

El Dimarts Sant és un altre dels dies destacats del calendari diocesà, amb la Missa Crismal a la Catedral, en la qual els sacerdots renovent les promeses de l'ordenació. El Dimecres Sant tindrà lloc la Processó del Trasllat, a partir de les 20 hores, des

de Sant Andreu fins a Sant Martí. A la mitjanit del Dijous al Divendres serà el moment de la Processó del Silenci, amb un recorregut circular, des de l'església romànica de Sant Martí, per diversos carrers del centre històric. El 10 d'abril està programada la Solemne Processó del Sant Enterrament. Organitzada per la Congregació de la Puríssima Sang, congrega centenars de persones als carrers de la ciutat. La Missa de Resurrecció del Diumenge de Pasqua posarà el punt i final a la Setmana Santa.

Què us ha aportat el fet de
participar al Congrés de Laics?

Auxí Táboas

AUXÍ TÁBOAS

«Els laics i les laiques estem cridats a ser llevats entre les homes i les dones del nostre temps. Déu ens estima a tots i l'Esperit Sant ens acompanya sempre i en tot lloc.»

SERGE MOUKOUANG

«La laïcitat és una vocació i hem de ser conscients que representem un gran potencial en la magnífica missió d'anunciar la Bona Notícia en la nostra vida quotidiana.»

Serge Moukouang

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

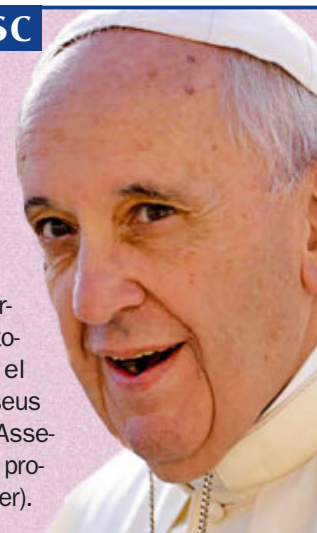

@Pontifex: «Jesús exhorta els seus deixebles perquè siguin sal i llum entre la gent. És sal qui viu i difon la gràcia de Crist; és llum qui fa resplendir l'Evangelí amb obres bones» (10 de febrer).

@Pontifex: «Junts contra el tràfic de persones! Només junts podem derrotar aquesta xacra i protegir les víctimes. La pregària és la força que sosté el nostre compromís» (10 de febrer).

@Pontifex: «La fe creix amb la invocació confiada, presentant a Jesús el que som, amb el cor obert, sense amagar les nostres misèries» (10 de febrer).

@Pontifex: «Encomano a la Verge Maria, Salut dels malalts, a totes les persones que porten el pes de la malaltia, així com als seus familiars i al personal sanitari. Asseguro a tots, amb afecte, la meua proximitat en la pregària» (11 de febrer).

Àtrium, l'educació de la fe dels infants de 3 a 6 anys d'Institució Lleida

Institució Lleida, nom sota el qual s'apleguen les escoles Arbell i Terraferma, porta diversos anys desenvolupant el projecte Àtrium que vol ser, per a la família i l'escola, un espai adequat per a la iniciació i transmissió de la fe dels nens d'Educació Infantil.

L'objectiu del projecte Àtrium és acompanyar el nen en la descoberta de la fe i està basat en la pedagogia del Bon Pastor. Segueix la pedagogia de Maria Montessori, que sempre té en compte els períodes sensitius dels nens, i és en aquestes edats (dels 3 als 6 anys) quan estan més receptius.

En les primeres edats l'aprenentatge del nen és vivencial, espontani i global. Per això és el mètode més apropiat per a l'educació de la fe i és el que millor s'adapta a l'aprenentatge del nen en cada edat. L'infant viu la seva fe de manera senzilla i aprèn a través dels sentits. Moltes coses les comprèn gràcies a la seva capacitat d'admiració.

Els continguts estan organitzats per mesos, bo seguint l'any litúrgic. Cada any, de P3 a P5, es repeteixen els mateixos temes, un per mes. Als nens els succeeix quelcom semblant als adults amb l'any litúrgic: tot i que cada any celebren les mateixes festes, cada any els semblen diferents. El contingut està especialment pensat per ajudar a entendre les necessitats de l'infant.

Les sessions es fan un cop per setmana a l'aula d'Àtrium, en un ambient relaxat on el silenci és un factor molt important. La mestra fa una presentació del tema amb uns materials prèviament preparats. Es deixa temps per pensar i interioritzar, es treballa a través dels sentits: vista, oïda, olfacte i tacte. Per acabar es llegeix un relat bíblic i es clou deixant un temps per fer aportacions.

La fe aporta un sentit a la vida del nen. L'educació de la fe i els valors que ells adquireixin els ajudarà a tenir cura de la família i a estimar d'una manera més rica.

REFLEXIONS

Els *whatsapps* de l'àvia

L'àvia té setanta-vuit o setanta-nou anys. Ja ben a prop de la vuitantena. Cada matí desitja el bon dia als fills, als gendres i nores, als nets i altres membres de la família amb un *whatsapp* que comença amb alguna jaculatòria de les que li ensenyaren els pares de ben petita, o amb una pregària curta: «Beneït sigui el nou dia i el bon Déu que ens l'envia»; «Déu vos guard Mare de Déu, guardeu-me, sant àngel meu»; «A Déu m'encomano, a la Verge Maria, a la gràcia de Déu, que per sempre amb mi sia i amb tots els meus»..., i continua en les festes notables amb un poema, una fotografia, un dibuix, un escrit breu al·lusiú a la celebració... La tecnologia li ha posat a l'abast un recurs comunicatiu que li permet un apropament als seus, que tots agraeixen. Alhora, li ofereix una possibilitat de mestratge que és ben acollit i un acompanyament espiritual esperat per la majoria, perquè neix d'un testimoniatge de fe, de seguiment de Jesús sense fissures, arrelat en la fe dels pares, que li ensenyaren aquestes pregàries, l'acompanyaren en el coneixement de Jesús i en l'experiència del descobriment de l'amor que Déu ens té. El Dimecres de Cendra anuncià l'inici de la Quaresma. Tota la família es donà per assabentada i ja saben de què va. Prou que els n'ha parlat!

«Els nets són la corona dels avis, els pares són l'orgull dels fills» (Pr 17,6). La gratitud a l'àvia és general, per l'amor d'ella i de l'avi, per l'amor i el treball que han esmerçat per construir la família i per ajudar els seus membres a avançar harmònicament. Senten un gran respecte perquè d'ells han rebut el do de la vida, a través dels seus pares. Saben, també, que els han d'ajudar moralment i material en aquesta etapa de la vellesa. Tenir cura d'ells com ells n'han tingut de fills i nets.

L'àvia creu en el que diu. Parla amb un convenciment que el *whatsapp* traspua. És testimoni de les paraules que escriu en el dia a dia, que tots coneixen i de les quals tots se n'han beneficiat en un moment o altre. Estima el Pare, segueix Jesús el Fill i confia en la força de l'Esperit. «Ensenyaré els teus camins als pecadors / i tornaran a tu els qui t'han abandonat. / Senyor, obre els meus llavis, i proclamaré la teva lloança» (Sl 50,15.17). I demà, un altre *whatsapp* de l'àvia!

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

- ▶ **Diumenge, 22 de març. Dia del Seminari.** A les 12 h, Visita Pastoral del Bisbe a Artesa de Lleida.
- ▶ **Dilluns, 23 de març.** Comença el Quinari de l'Església de la Puríssima Sang. Missa tots els dies feiners, a les 20 h.
- ▶ **Divendres, 27 de març.** A les 20 h, el bisbe Salvador presideix la missa de l'últim dia del Quinari de l'església de la Puríssima Sang.
- ▶ **Dissabte, 28 de març.** Matí. Trobada de catequesi dels arxiprestats de Lleida ciutat a l'escola FEDAC (Dominiques).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Ga-

briel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, màrtir.

26. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Brauli, bisbe de Sagossa (631-651); santa Màxima, mr.

27. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Alexandre, soldat màrtir; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró

de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Guntram (Gontran), rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

De la ceguesa a la fe en Crist

Joan ens presenta tot el camí que segueix el cec de naixement per arribar a la fe. Jesús el cura, però per al cec Jesús només és un home: *Aquest home que es diu Jesús*. Ara entren en joc els fariseus: *Els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi*. El gran problema és que aquell dia era dissabte. Per això les discussions: Si és pecador o si no ho és. Però sembla que els jueus ho tenen clar: *Nosaltres sabem que aquest home és un pecador*. Però el cec respon molt assenyat: *Que sigui un pecador, a mi no em consta*. Només em consta una cosa: *jo era cec i ara hi veig*. Però el cec també hi va veient interiorment: *Tots sabem que Déu no escolta els pecadors*. Si aquest no vingüés de Déu, no tindria poder per a fer res. Ara Jesús ja no és un home qualsevol, ja ve de Déu. I Jesús li fa la pregunta definitiva: *¿Creus en el Fill de l'home?* I la fe del cec és total: *Hi crec, Senyor*. I l'adorà, reconeixent-lo com a Déu. El miracle sol no converteix; el cec primer pensa només en un home; els fariseus no creuen malgrat l'evidència del miracle. En canvi amb el diàleg amb Jesús, i amb cor ben obert i disposat, el cec arriba a la fe plena. Perquè com diu Jesús al final: *Si fóssiu cecs, no tindríeu culpa, però vosaltres mateixos reconeixeu que hi veieu; per tant, la vostra culpa no té cap excusa*. El gran pecat és no voler acceptar la ceguesa. Tots som cecs, i només Jesús ens pot guarir, però tan sols si acceptem que som cecs; altrament és impossible la curació. I cal ser valents, no com els pares del cec que tenen por i busquen excuses per a no afirmar clarament el miracle de Jesús. Valentia per creure. Perquè *Déu veu en el fons del cor*, com diu la primera lectura: *Allò que l'home veu no és allò que val; l'home només veu l'aspecte exterior, però Déu veu en el fons del cor*. I nosaltres, com diu Pau, il·luminats per Crist, som *llum*: *Viviu com els qui són de la llum*. *Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat*. Una vida així demostra que realment Crist i la fe en ell ens il·luminen.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16b,1.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vesar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué: «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí.» Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor.» Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón.» Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo; / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / Enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.